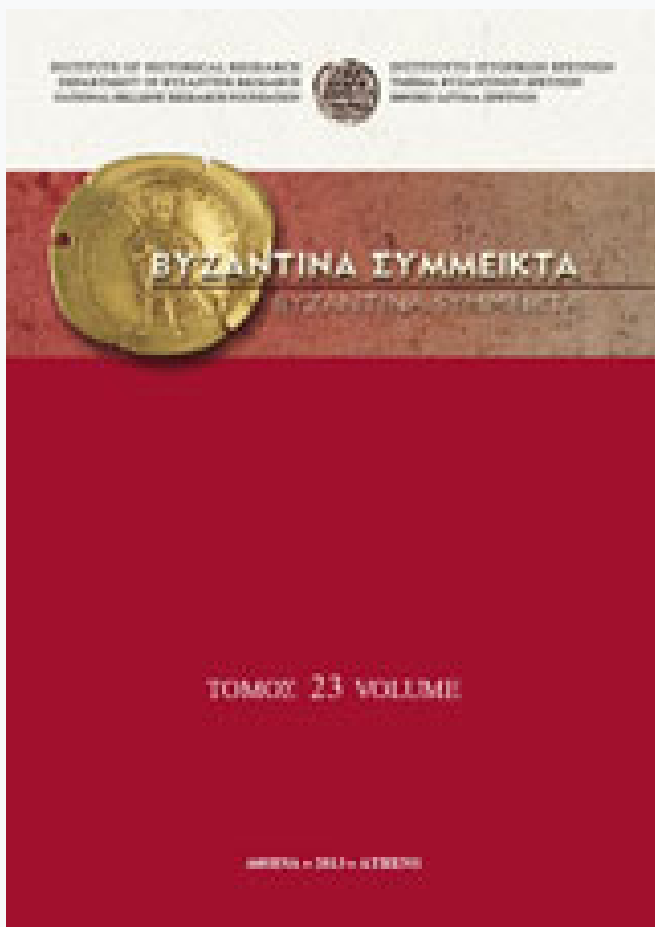

Byzantina Symmeikta

Vol 23 (2013)

BYZANTINA SYMMEIKTA 23

Βιβλιοκρισία: Wege nach Byzanz. Herausgegeben von BENJAMIN FOURLAS und VASILIKI TSAMAKDA, Römisch- Germanisches Zentralmuseum-Forschungsinstitut für Vor- und Frühgeschichte , Mainz 2011. ISBN 978-3-88467-186-3

Στυλιανός ΛΑΜΠΑΚΗΣ

doi: [10.12681/byzsym.1143](https://doi.org/10.12681/byzsym.1143)

Copyright © 2014, Στυλιανός ΛΑΜΠΑΚΗΣ

This work is licensed under a [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/4.0/).

To cite this article:

ΛΑΜΠΑΚΗΣ Σ. (2014). Βιβλιοκρισία: Wege nach Byzanz. Herausgegeben von BENJAMIN FOURLAS und VASILIKI TSAMAKDA, Römisch- Germanisches Zentralmuseum-Forschungsinstitut für Vor- und Frühgeschichte , Mainz 2011. ISBN 978-3-88467-186-3. *Byzantina Symmeikta*, 23, 347–349. <https://doi.org/10.12681/byzsym.1143>

Wege nach Byzanz. Herausgegeben von BENJAMIN FOURLAS und VASILIKI TSAMAKDA, Römisch-Germanisches Zentralmuseum - Forschungsinstitut für Vor-und Frühgeschichte, Mainz 2011. ISBN 978-3-88467-186-3

Τὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Mainz καὶ τὸ Römisch-Germanisches Zentralmuseum τῆς ἴδιας πόλης ἀπὸ τὴν 01.07.2011 ἔχουν ἐγκαινιάσει ἓνα μεγάλο κοινὸ ἐρευνητικὸ πρόγραμμα μὲ τίτλο «WissenschaftsCampus Mainz: Byzanz zwischen Orient und Okzident», τὸ ὁποῖο φιλοδοξεῖ νὰ καλύψει διεπιστημονικὰ διάφορους τομεῖς τῆς ἔρευνας σχετικὰ με τὸν βυζαντινὸ πολιτισμὸ.

Στὸ πλαίσιο τῆς συνεργασίας αὐτῆς διοργανώθηκε στὸ Landesmuseum τοῦ Mainz (6 Νοεμβρίου 2011 ἕως 5 Φεβρουαρίου 2012) ἡ ἔκθεση *Wege nach Byzanz* ἡ παροῦσα πολυτελής ἐκδοσις κυκλοφόρησε μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτῆς τῆς ἐκδήλωσης. Ὁ κατάλογος καὶ οἱ ἀπεικονίσεις τῶν ἐκθεμάτων, συνοδευόμενες ἀπὸ κατατοπιστικὰ σχόλια, ἀποτελοῦν τὸ δεύτερο τμῆμα τοῦ βιβλίου (σσ. 191-337). Στὸ πρῶτο τμῆμα (σσ. 1-190) προτάσσονται: χαιρετισμοὶ τῆς κ. Doris Ahnen, ὑπουργοῦ παιδείας, ἐπιστήμης καὶ πολιτισμοῦ τῆς Ρηνανίας-Παλατινάτου, σύντομο εἰσαγωγικὸ σημείωμα τῆς διευθύντριας τοῦ Μουσείου Δρος Andrea Stockhammer, καθὼς καὶ σημείωμα τῶν ἐπιμελητῶν τῆς ἔκθεσης καὶ τοῦ τόμου σχετικὰ με τὴν διοργάνωση καὶ τὴν φιλοσοφία τῆς ἔκθεσης.

Ἀκολούθως δημοσιεύεται σειρὰ συντόμων, ἀλλὰ μεστῶν καὶ κατατοπιστικῶν ἄρθρων ὑψηλῆς ἐκλαίκευσης, ποὺ διαφωτίζουν τὸ φαινόμενο Βυζάντιο ἀπὸ ποικίλες ὀπτικὰς γωνίες. Εἶναι κατανεμημένα σὲ τέσσερις μεγάλες ἐνότητες καὶ ὅλα συνοδεύονται ἀπὸ πλούσιο εἰκονογραφικὸ ὑλικό: ἡ πρώτη ἐνότητα (*Byzanz-Hochkultur zwischen Orient und Okzident*, σσ. 17-39) συμπεριλαμβάνει δύο συμβολές: τοῦ J. Pahlitzsch, *Byzanz-das Reich der Mitte* (σσ. 18-29) –οὐσιαστικὰ ἓνα περιληπτικὸ διάγραμμα βυζαντινῆς ἱστορίας- καὶ τοῦ B. Φούρα, *Das antike Erbe in der byzantinischen Kunst* (σσ. 30-39), ἡ ὁποία περιστρέφεται γύρω ἀπὸ τὴν ποικίλες ἀπηχίσεις τῆς ἀρχαίας κληρονομιάς στὴν βυζαντινὴ τέχνη.

Ἡ δεύτερη ἐνότητα (Wege nach Byzanz, σσ. 41-109) ἀποτελεῖται ἀπὸ ὀκτὼ συμβολές: α) Ἡ I. Eichner (Pilgerwege und Pilgerheiligtümer des byzantinischen Reiches, σσ. 42-55) ἀναφέρεται διαχρονικὰ στοὺς περιηγητὲς καὶ στὰ προσκυνήματα τῶν βυζαντινῶν τόπων. β) Μὲ τὸν χαρακτηριστικὸ τίτλο Alle Wege führen nach Konstantinopel - Handel und Verkehr in Byzanz und jenseits der Reichsgrenzen (σσ. 56-67) ὁ J. Drauschke ἀναφέρεται στὸ ἐμπόριο καὶ τοὺς βασικοὺς ἐμπορικοὺς δρόμους. γ) Ὑπὸ τὸν γενικὸ τίτλο Diplomatische Kontakte ἔχουν συμπεριληφθεῖ τρεῖς μικρὲς ἐνότητες ποὺ ἐξετάζουν τὶς διπλωματικὲς ἐπαφὲς μὲ τοὺς Ἄραβες (B. Krönung, Diplomatische Kontakte zwischen Byzanz und den muslimischen Arabern, σσ. 68-71), καὶ μὲ τὴν Δύση (Fr. Tinnefeld, Diplomatische Kontakte zwischen Byzanz und dem Westen, σσ. 71-74) ἢ τελευταία συμβολὴ τῆς ἐνότητας (F. Daim, Diplomatische Geschenke in der Archäologie, σσ. 75-77) ἀναφέρεται στὰ «διπλωματικά» δῶρα ὡς τεκμήρια πολιτιστικῶν ἀνταλλαγῶν μεταξὺ τοῦ Βυζαντίου καὶ τῶν γειτονικῶν κρατῶν. δ) Τὰ σχετικὰ μὲ τὶς σταυροφορίες παρουσιάζει ὁ R.-J. Lilie (Byzanz und die Kreuzzüge, σσ. 78-86). ε) Ἡ B. Τσαμακδᾶ (Kunstimport aus Byzanz, σσ. 88-99) ἀσχολεῖται μὲ ἔργα τέχνης στὴν Δυτ. Εὐρώπῃ ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὸ Βυζάντιο καὶ στ) ὁ G. Prinzing (Begegnungen der mittelalterlichen Stadt Mainz und ihrer Region mit Byzanz, Byzantinern und Byzantinischer Kultur, σσ. 100-109) συνοψίζει τὶς διάφορες μορφὲς ἐπικοινωνίας τοῦ Mainz καὶ τῆς περιοχῆς του μὲ τὸ Βυζάντιο.

Ἡ τρίτη μεγάλη ἐνότητα (Das Byzanzbild in Westeuropa und die Anfänge der wissenschaftlicher Erforschung der byzantinischer Kultur, σσ. 111-161) διαρθρώνεται σὲ πέντε τμήματα ποὺ ἐξετάζουν κατὰ σειρὰ α) τὴν εἰκόνα τοῦ Βυζαντίου κατὰ τὴν ἐποχὴ τοῦ Διαφωτισμοῦ (J.-M. Spieser, Das Byzanzbild in der Zeit der Aufklärung, σσ. 112-121), β) τὴν ἁγιασμένη βασιλεία τῶν μοναρχῶν τοῦ 19ου αἰ. ὡς μορφὴ νεοβυζαντινισμοῦ (C. Ottersbach, Geheiligtetes Königtum. Neubyzantinismus als Mittel zur monarchischen Repräsentation im 19. Jahrhundert, σσ. 122- 135), γ) τὶς συλλογὲς ἔργων βυζαντινῆς τέχνης ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς Ἀναγέννησης καὶ μετὰ (U. Koenen, Frühe Sammlungen byzantinischer Kunstwerke, σσ. 136-143), δ) τὴν βυζαντινὴ ἀρχαιολογία καὶ τὴν ἐξέλιξί της (U. Peschlow, Byzantinische Archäologie. Der erste Zugang zu den Denkmälern, σσ. 144-153) ἢ ἐνότητα κλείνει μὲ συνοπτικὴ παρουσίαση τῶν βυζαντινῶν σπουδῶν στὰ γερμανικὰ Πανεπιστήμια (G. Prinzing - U. Peschlow, Die Wege der Wissenschaft. Die byzantinischen Studien als akademische Disziplin an deutschen Universitäten, σσ. 154-161).

Ἡ τέταρτη ἐνότητα (Die heutige Byzanzforschung, Fragestellungen und Methoden σσ. 163-190) ἐπικεντρώνεται στὰ σύγχρονα προβλήματα τῆς

βυζαντινολογικής έρευνας-μεθοδολογικά και άλλα. Ό W. Brandes (Historisch-philologische Methoden und neue Möglichkeiten der heutigen Byzanzforschung, σσ. 164-170) γράφει για τις ιστορικο-φιλολογικές μεθόδους στην σύγχρονη βυζαντινολογική έρευνα. Ό R. Warland (Die Byzanzforschung der Gegenwart. Materielle Quellen, Methoden, Fragestellungen, σσ. 172-177) αναφέρεται στα ύλικά κατάλοιπα του βυζαντινού πολιτισμού και στους τρόπους μελέτης τους, με έμφαση στις περιοχές της Κωνσταντινούπολης και της Καππαδοκίας. Ό F. Daim (Zugänge und Methoden der Frühgeschichtsforschung: neue Wege nach Byzanz?, σσ. 178-183) τονίζει ότι και ή βυζαντινολογική έρευνα μπορεί να έπωφεληθεί από ευρύτερες διεπιστημονικές προσεγγίσεις. Ός έπιστέγασμα, πέντε μικρές ένότητες (σσ. 184-189) περιγράφουν σφαιρικά την συμβολή του Πανεπιστημίου του Mainz στις βυζαντινολογικές σπουδές. Ό J. Pahlitzsch γράφει γενικά για την βυζαντινολογία, ή B. Τσαμακδά για την Χριστιανική Αρχαιολογία και την ιστορία της Βυζαντινής Τέχνης, ό J. Drauschke για τις βυζαντινολογικές έρευνες στο Römisch-Germanisches Zentralmuseum και ό F. Daim για τó πρόγραμμα «WissenschaftsCampus Mainz: Byzanz zwischen Orient und Okzident» .

Όι φωτογραφίες των έκθεμάτων (στίς σσ. 190-337 όπως προαναφέρθηκε), συνοδεύονται από σύντομα κατατοπιστικά σχόλια, τὰ όποια ύπογράφουν, όπως προκύπτει από τόν πίνακα της σ. 7 - πέραν των συγγραφέων των έπί μέρους συμβολών που ήδη αναφέρθηκαν- και οι: J. Auinger, A. Berger, A. Bosselmann-Ruickbie, D. Brinkmann, J. Chameroy, R. Daniel, M. Dennert, A. Dingler, El.Ehler, E. Gamillscheg, W. Glüber, M. Haase, E. Haustein-Bartsch, B. Heide, A. Hillen, C. Hoffmann, M. Horn, A. Kaufmann-Heinimann, O. Kresten, S. Ladstätter, M.Laubenberger, P. Linscheid, Andreas Pülz, A. Rhoby, M. Salzmann, S. Schäfer, U. Gerd Schatz, C. Schmidt, J. Schmidt, M. Scholz, H. Schulze, M. Schulze-Dörrlam, W. Seibt, B. Tobias, W. Wilhelm.

Συγκεντρωτική βιβλιογραφία και κατάλογος των εικόνων (σσ. 338-355) συμπληρώνουν τόν έπιμελημένο αυτόν τόμο, ό όποιος, πέραν του άρχικού του προορισμού - ως καταλόγου της έκθεσης-, άποκτá πλέον και χαρακτηριστικά έγκύρου εισαγωγικού βοήθηματος για τó ευρύτερο γερμανόφωνο κοινό που ένδιαφέρεται για τó Βυζάντιο και τις άπαρχές της ευρωπαϊκής κληρονομιάς.

Σ. ΛΑΜΠΑΚΗΣ

ΠΕ/ΕΙΕ

